

Αφιέρωμα στον Ιερομόναχο της Ιεράς Μονής Πλατυτέρας της Κέρκυρας Πατέρα Μεθόδιο Μεταλληνό.

(γράφει ο Γεράσιμος Μεταλληνός)

Ο Μεθόδιος Μεταλληνός κατά κόσμον " Χρήστος" γεννήθηκε το έτος 1933 στην Κέρκυρα. (Εγώ ήμουν ο μεγαλύτερος αδελφός του και γεννήθηκα στις 17-6-1932). Μετά από δύο χρόνια γεννήθηκε η αδελφή μας, η οποία δόθηκε στο ορφανοτροφείο, που ήταν και ο αδελφός μου Μεθόδιος.

Αυτό έγινε διότι ο πατέρας μας, είχε εγκαταλείψει την οικογένεια του. Πήγε στην Αθήνα και από τότε ποτέ του δεν ήλθε σε επαφή με την οικογένεια του, και ούτε ενδιαφέρθηκε να ρωτήσει για τα παιδιά του. Η μητέρα μας η κυρία Λαμπρινή ήταν αναγκασμένη να εργάζεται για να μπορεί να αναθρέψει τα παιδιά της, και να καλύψει τα έξοδα για τις ανάγκες και να πληρώνει το ενοίκιο του σπιτιού.

Η μητέρα μας η Λαμπρινή, ήταν μια άξια και εργατική γυναίκα, Όταν έμεινε μόνος της με τρία μικρά παιδιά, στην δεκαετία του 1930, πάλεψε με όλη της την δύναμη για μπορέσει να συντηρήσει την οικογένεια της. Είχε γεννηθεί το έτος 1908 και απεβίωσε στην Κέρκυρα στις 14-10-2000.

Εγώ έμενα με την μητέρα μου και όταν έλειπε η μητέρα μου Λαμπρινή, με πρόσεχε η κυρία Άννα Νικηφόρου, η οποία έμενε στο δεύτερο πάτωμα

του σπιτιού. Η κυρία Άννα με τάζε, με καθάριζε και με πρόσεχε σαν παιδί της. Ήταν τόσο γλυκιά μαζί μου, <<Αιώνια η μνήμη της>>.

Οι μέρες περνούσαν και η κυρία Λαμπρινή έφερνε τον Μεθόδιο κάθε Σαββατοκύριακο στο σπίτι για να παίζουμε μαζί, έτσι για να μη ξεχάσει ο ένας τον άλλο. Πέρασε ένας χρόνος, ένα πρωί κτύπησαν την πόρτα, ήταν κυριακή. Η μητέρα μου τους άνοιξε και παρουσιάστηκαν μπροστά της μια γυναίκα και ένας άνδρας. Την κοίταξαν και εντελώς ωμά της είπαν ότι πέθαινε το κοριτσάκι της και έφυγαν αμέσως. Δεν πρόλαβε ούτε μια ερώτηση να τους κάνει. Πιθανόν την αδελφούλα μας να την υοθέτισαν κάποιοι κρυφά, χωρίς εμείς να το γνωρίζουμε. (Η μητέρα μου ποτέ δεν είδε το πεθαμένο κοριτσάκι της. Ίσως το είχαν υοθετήσει κάποιοι. Ίσως το κοριτσάκι, να ζη ακόμη). Άρχισε να κλέει, και εγώ με τον αδελφό μου, αρχίσαμε να κλαίμε και εμείς χωρίς να έχουμε καταλάβει τι είχε συμβεί.

Αργότερα η μητέρα μου αρώστησε και δεν μπορούσε πλέον να μας φροντίσει και έτσι έδωσε και εμένα στο Ίδρυμα. Τα σαββατοκύριακα όμως μας έφερνε στο σπίτι. Αφού καλυτέρευσε η υγεία της, άρχισε να δουλεύει ξανά.

Θυμάμαι ότι εργάζονταν στο σπίτι του συνταγματάρχη Ιωάννη Κιβωτού. Αυτός κατοικούσε με την γυναίκα του κοντά στο 1^ο Γυμνάσιο. Κάθε μέρα έλεγε στη μητέρα μου: -Λαμπρινή πάρε φαγητό για τα παιδιά σου. Ο Ιωάννης Κιβωτός ήταν σαν στρατιωτικός σκληρός, για να μη συλληφθεί από τους Ιταλούς, έκοψε το λαιμό του με ένα ξυράφι του κουρέα, για να μην τον πιάσουν αιχμάλωτο ζωντανό. Όταν έσπασαν την πόρτα του σπιτιού του, τον βρήκαν ξαπλωμένο στο πάτωμα νεκρό σε μια λίμνη αίματος, και στο χέρι του βρήκαν ένα κομμάτι χαρτί που έγραφε: >>Ζήτω η Ελλάς>>.

Ο Ιωάννης Κιβωτός ήταν απίθανος τύπος. Ο Ιταλός αξιωματικός εντυπωσιάστηκε και θαύμασε την αυτοχειρία του έλληνα αξιωματικού. Την επόμενη ημέρα, τέσσερα άλογα τραβούσαν την άμαξα όπου είχαν τοποθετήσει τον νεκρό πατριώτη Ιωάννη Κιβωτό. Αυτό ήταν το σκληρό τέλος ενός Πατριώτη που έφυγε για τη χώρα των Αγγέλων εκεί στον ουρανό.

Οι Ιταλοί το 1941 είχαν εισέλθει στην Κέρκυρα που τόσο πολύ την ήθελαν. Στην αρχή του πολέμου η μητέρα μου γνώρισε τον Νίκο Ελευθεριάδη, έναν συνταξιούχο από την Κωνσταντινούπολη και ξάδελφο του γνωστού αρχηγού του Κομμουνιστικού Κόμματος Νίκου Ζαχαριάδη. Ο Νίκος Ελευθεριάδης ήταν ένας πολύ καλός άνθρωπος, μόλις μας γνώρισε μας

αγάπησε αμέσως και μας φρόντιζε σαν να είμασταν δικά του παιδιά. Έτσι εμείς επιστρέψαμε πάλι στο σπίτι και ζούσαμε μαζί με την μητέρα μας, και τον νέο της σύντροφο.

Ήταν πόλεμος, ο κ. Νίκος μας πρόσεχε και μας βοηθούσε στα πρώτα μας βήματα στο σχολείο. Η μητέρα μας γυρνούσε στα κοντινά χωριά, όπου αγόραζε διάφορα προϊόντα τα οποία μεταπώλούσε για να κερδίσει ελάχιστα χρήματα, κάτω από το φόβο των Ιταλών, που απαγόρευαν αυτού του είδους εργασίες. Το 1944 που οι Ιταλοί (όσοι γλίτωσαν από τους Γερμανούς) αποχώρησαν αναγκαστικά από την Κέρκυρα. Ήρθαν οι Άγγλοι, εμείς μικρά παιδιά τότε, τρέχαμε πίσω από τα αμάξια τους και αυτοί μας μοίραζαν ψωμάκια, τα οποία ήταν τόσο λαχταριστά.

Το 1947 εγώ με τον αδελφό μου, πήγαμε στην πρώτη τάξη του Γυμνασίου. Εκείνη την εποχή η μητέρα μας μαζί με τον σύντροφο της τον Νίκο, άνοιξαν ένα καφενείο στην αγορά, της Κέρκυρας, για να μπορέσουν να επιβιώσουν και να φροντίζουν και εμάς. Εμείς κάθε κυριακή πηγαίναμε στην εκκλησία του Αγίου Αντωνίου και μετά τη θεία λειτουργία, παρακολουθούσαμε το Κατηχητικό.

Τα χρόνια περνούσαν, ο Μεθόδιος αφού τελείωσε το Γυμνάσιο πέρασε στο Πανεπιστήμιο και γράφτηκε στην Θεολογική Σχολή της Αθήνας. Αυτό το διάλεξε μόνος του. Είχε πάρει την απόφαση να αφιερωθεί στο Θεό και να υπηρετήσει την εκκλησία και την ορθόδοξη πίστη του. Εγώ, το 1949 κατατάχθηκα εθελοντής στο ναυτικό, στα Υποβρύχια στο (Δελφίνι), και στην Αθήνα συναντιόμασταν με τον αδελφό μου, και είμασταν πολύ δεμένοι και αγαπημένοι μεταξύ μας.

Το έτος 1958 έφυγα και πήγα στη Γερμανία, και με τον αδελφό μου είχαμε πλέον μόνο τηλεφωνική επικοινωνία. Ο Μεθόδιος αφού τελείωσε τις σπουδές του, επέστρεψε στην Κέρκυρα, όπου ο Μητροπολίτης Κέρκυρας Μεθόδιος Κοντοστάνας, τον χειροτόνησε Ιερέα.

Έτσι ο αδελφός μου Χρήστος, πήρε το όνομα (Μεθόδιος) από τον Μητροπολίτη, Κοντοστάνο το έτος 1962 και τον τοποθέτησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος της Κέρκυρας, όπου αφοσιώθηκε στα ιερά καθήκοντα του. Ο Πατέρας Μεθόδιος Μεταλληνός βοηθούσε τις φτωχές και άπορες οικογένειες. Νοίκιαζε παλιά κτίσματα και δωμάτια στην οδό Μαντζάρου, τα καθάριζε και τα έβαφε, αγόραζε έπιπλα και ότι άλλο χρειαζόνταν και τα έδινε

στα άπορα παιδιά της Πόλης,. Μαζί με τον Πατέρα Ιωάννη Σκορδίλη <<αιώνια η μνήμη του>>, που κατοικούσε και αυτός εκεί κοντά, ετοίμαζαν πρωινό, μεσημεριανό και βραδινό φαγητό. Βοηθούσαν επίσης τα παιδιά στα μαθήματα τους και έκαναν ότι καλύτερο μπορούσαν, ώστε τα άπορα παιδιά να συνεχίσουν τις σπουδές. Πολλά από αυτά τα παιδιά , αργότερα έγιναν λαμπροί επιστήμονες.

Μετά το θάνατο του Μεθοδίου Κωντοστάνου Μητροπολίτη Κέρκυρας 1942-1967, Μητροπολίτης Κέρκυρας και Παξών ανέλαβε ο Πολύκαρπος. Ο Μητροπολίτης Κωντοστάνος, θα μείνει στην ιστορία ως ο **Άγιος Φτωχός**, για τους κατοίκους της Κέρκυρας. Για τον εαυτό του δεν φρόντιζε, θυμάμαι ότι όταν του έβγαλαν τα παπούτσια που φορούσε αυτά ήταν σκισμένα. Στα γεράματα του, του πήγαινα μηλόπιτα, την οποία έφτιαχνα μόνος μου, που τόσο πολύ του άρεσε.

Το 1966, στην Ιερά Μονή της Πλατυτέρας, Ηγούμενος ήταν ο Ιερομόναχος Κύριλλος Παπουτσής, και λόγω προβλημάτων υγείας που αντιμετώπισε, (κοιμήθηκε) στις 9-3-του έτους 1972. Τότε, ο Μητροπολίτης Πολύκαρπος τοποθέτησε Ηγούμενο τον Ιερομόναχο και Αρχιμανδρίτη Μεθόδιο Μεταλληνό στη Μονή Πλατυτέρας το 1967 . Όταν ανέλαβε ο Μεθόδιος Μεταλληνός την Ιερά Μονή Πλατυτέρας, άρχισε αμέσως τις εργασίες επισκευής των κελιών της Μονής.

Ο επάνω όροφος της Μονής είχε τα χάλια του όπως εγώ ο ίδιος θυμάμαι, το πάτωμα υποχωρούσε και εγώ αρκετές φορές βρέθηκα στο κενό, όπου την τελευταία στιγμή με την βοήθεια των Μοναχών γλίτωσα. Γενικά, εσωτερικά και εξωτερικά η Μονή έπρεπε να επισκευαστεί. Χρήματα δεν υπήρχαν, ο Αρχιμανδρίτης Μεθόδιος ζήτησε την βοήθεια του Μητροπολίτη και αυτός απευθύνθηκε στην κυβέρνηση. Έτσι εγκρίθηκε ένα μικρό σχετικά ποσό, όπου μαζί με την επισκευή της Μονής, επισκεύασαν και τους τάφους της οικογένειας Καποδίστρια, (του πατρός και του αδελφού του) του Κυβερνήτου Ιωάννη Καποδίστρια .

Τότε εκποιήθηκαν και κάποια μικρά χτήματα της Μονής. Επίσης συγκεντρώθηκαν χρήματα από δωρεές των πιστών και των Ιερέων της Πόλης. Τελικά τα κελιά ανακαινίστηκαν και η εξωτερική όψη της Μονής που παλαιότερα είχε ένα μελαγχολικό βαθή μπλέ χρώμα, άλλαξε και πήρε μια γλυκιά απόχρωση ώχρας με λίγο κόκκινο. Ο Μεθόδιος Μεταλληνός κάθε κυριακή μετά τη λειτουργία κήρυττε το Ευαγγέλιο. Ήταν καταπέλτης εναντίον της αδικίας και της προστυχιάς. Τα έβαζε με όλους χωρίς να φοβάται. Κάποιοι

λίγοι ήταν εναντίον του, διότι τους κτυπούσε τα συμφέροντά τους. Αυτός όμως σαν βράχος, παρέμενε ακλόνητος στις απόψεις του για δικαιοσύνη και τιμιότητα. Εξακολουθούσε να βοηθά συνανθρώπους του με κάθε τρόπο. Αυτός ήταν ο Μεθόδιος Μεταλληνός.

Ο καιρός περνούσε, ξαφνικά απεβίωσε στην Λευκάδα ο Μητροπολίτης της Κέρκυρας Πολύκαρπος (1967-1984). Θυμάμαι μεσολάβησαν κάποια γεγονότα και η ταφή έγινε αργά το βραδυ, είχε σκοτεινιάσει και εγώ αγόρασα τότε 30 μέτρα καλώδιο και λάμπα 200 κεριών ώστε να υπάρχει φωτισμός. << αιώνια η μνήμη του>>. Τώρα (κοιμάται) δίπλα στον Μητροπολίτη Μεθόδιο Κοντοστάνο. Την επόμενη ημέρα άρχισαν στους δρόμους τα μουρμουρητά, για το ποιός θα είναι ο επόμενος Μητροπολίτης. Υπέρ του Μεθοδίου Μεταλληνού μαζεύτηκαν πολλές υπογραφές, χιλιάδες θα έλεγα.

Όμως άλλα είχαν στο νου τους στην Αθηνά. Είχαν έτοιμο Μητροπολίτη, και αυτός ήταν ο Τιμόθεος, ο οποίος ήταν Γραμματέας στη Μητρόπολη Αθηνών, και έτσι σε λίγες ημέρες έφτασε στην Κέρκυρα ο νέος Μητροπολίτης Τιμόθεος το 1984. Μετά το τέλος της ενθρόνισης ο Αρχιμανδρίτης Μεθόδιος Μεταλληνός εκφώνησε λόγο και καλωσόρισε τον καινούργιο Μητροπολίτη.

Οι δύο τους δεν τα πήγαιναν και τόσο καλά. Ο Μητροπολίτης ήθελε να του επιβληθεί σε όλα. Ο νέος Μητροπολίτης αποφάσισε να κτίσει Συνεδριακό Κέντρο και Ίδρυμα Χρονίως Πασχόντων, *(σχέδιο του προηγούμενου Μητροπολίτη και του Μεθοδίου Μεταλληνού το οποίο λόγο θανάτου του Μητροπολίτη Πολύκαρπου είχε καθυστερήσει)*, ο Τιμόθεος ζήτησε από τον Ηγούμενο της Μονής Πλατυτέρας κ.Μεταλληνό κάποια στρέμματα γης, τα οποία ήταν κτήμα της Πλατυτέρας.

Ο Μεθόδιος Μεταλληνός εισηγήθηκε στο Ηγουμενοσυμβούλιο, να δοθούν ορισμένα στρέμματα για να αρχίσει το έργο, το οποίο ήταν από τον ίδιο και τον προηγούμενο Μητροπολίτη σχεδιασμένο. Δόθηκαν λοιπόν 15 στρέμματα γης. Έμειναν άλλα 5 υπόλοιπα. Αυτά τα 5 στρέμματα τα χρειαζόνταν η Μονή καθώς ήταν φυτεμένα με ελαιόδενδρα για δικές της ανάγκες.

Ο νέος Μητροπολίτης Τιμόθεος απαιτούσε να του παραχωρηθούν όλα τα στρέμματα και χωρίς καν να ρωτήσει τον Αρχιμανδρίτη Μεταλληνό,.. Το θέμα έφτασε στα δικαστήρια, όπου ο Τιμόθεος δεν παρουσιάστηκε ο ίδιος, στέλνοντας αντιπρόσωπο. Η πρόεδρος του δικαστηρίου, περαιώσε τη δίκη χωρίς καμιά τιμωρία του Μεθοδίου Μεταλληνού. Έτσι τελείωσε αυτή η περιπέτεια

που αντιμετώπισε ο Ηγούμενος της Μονής Πλατυτέρας κ. Μεταλληνός.

Ο Ηγούμενος Μεταλληνός, παρά το περασμένο της ηλικίας του, γύριζε στα χωριά και στα Μοναστήρια, όπου εξομολογούνταν οι πιστοί και οι καλόγριες με δικά του έξοδα. Εγώ οδηγούσα με το δικό μου αυτοκίνητο και του έκανα παρέα, για να μην είναι μόνος του. Στη Μονή Πλατυτέρας αρκετές φορές στο χρόνο, όπως Χριστούγεννα, Πάσχα, 12 και 15 Αυγούστου είχαμε μεγάλη προσέλευση πιστών στη Μονή και έπρεπε όλοι να βοηθήσουμε ώστε να εξυπηρετηθεί ο κόσμος.

Έτσι κυλούσε ο χρόνος πότε με ησυχία, πότε με γκρίνιες και πότε με επαίνους, για το έργο της Μονής Πλατυτέρας. Παράλληλα υπηρετούσε και στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος ως Πρωτοσύγκελος, όπου αργότερα εκδιώχθηκε από τον Μητροπολίτη, και έτσι αφοσιώθηκε αποκλειστικά στην Ιερά Μονη Πλατυτέρας, την οποία είχε τόσο πολύ αγαπήσει. Απολαύμβανε την αγάπη που του έδειχνε ο κόσμος της Κέρκυρας μικροί και μεγάλοι.

Ένα πρωινό το τηλέφωνο κτύπησε και διαδόθηκε από την Αθήνα ότι στην Αθήνα απεβίωσε ο Μητροπολίτης Τιμόθεος. Αναστατώθηκαν όλοι και περισσότερο ο Ηγούμενος Μεθόδιος. Έπρεπε να αρχίσουν οι προετοιμασίες για την ταφή του. (Η επιθυμία του Μητροπολίτη ήταν να ταφεί εντός του Ναού που έχτισε δίπλα στο Ίδρυμα Χρονίως Πασχόντων).

Από την Παραμυθιά ήρθε ο Μητροπολίτης κ. Τίτος και άλλοι Μητροπολίτες. Τοποτηρητής ήταν ο Μητροπολίτης Παραμυθιάς κ. Τίτος. Ο εκλιπών Μητροπολίτης Τιμόθεος υπηρέτησε στην Κέρκυρα από το έτος 1984 έως το 2002 Η κηδεία του ήταν μεγαλοπρεπέστατη όπως αρμόζει σε κάθε Μητροπολίτη, και πολύς κόσμος παρακολούθησε τη μεταφορά από τη Μητρόπολη έως την εκκλησία της Αγίας Τριάδας, δίπλα στη Μονή Πλατυτέρας, όπου και ετάφη. <<Αιώνια του η μνήμη>>.

Στην Κέρκυρα νέος Μητροπολίτης ενθρονίστηκε ο Νεκτάριος Ντόβας ο οποίος επανέφερε τον Μεθόδιο Μεταλληνό στη θέση του Πρωτοσύγκελου. Με τον νέο Μητροπολίτη Νεκτάριο, η συνεργασία τους ήταν άψογη, και ο καθένας ήταν αφοσιωμένος στα καθήκοντα του, χωρίς να παρεμβαίνει στις υποθέσεις του άλλου. Η Μονή της Πλατυτέρας στην Κέρκυρα ήταν από ανέκαθεν ένας σημαντικότερος τόπος λατρείας των πιστών και με τον εξωραϊσμό που έγινε επί των ημερών του Ηγούμενου Μεθοδίου, οι επισκέπτες

αυξήθηκαν ακόμη περισσότερο, και σε αυτό οφείλεται το σοβαρότατο έργο που έκανε εκεί ο Μεθόδιος Μεταλληνός.

Στο προαύλιο της ιστορικής Μονής Πλατυτέρας βρήσκονται οι τάφοι των προγόνων του Καποδίστρια, του πατέρα του Αντωνίου και του αδελφού του του Αυγουστίνου, καθώς και του στατηγού Φώτου Τζαβέλα και άλλων αδελφών που υπηρέτησαν στην Μονή.

Στην Μονή Πλατυτέρας, μαζί με τον Ηγούμενο Μεθόδιο Μεταλληνό, ήταν και ο νεαρός τότε Τιμόθεος Γεωργίου Αρχιμανδρίτης, με πτυχίο δικηγόρου. Ο Τιμόθεος βοηθούσε τον Μεθόδιο Μεταλληνό και σε υποθέσεις φορολογικών υποθέσεων.

Η υγεία όμως του Μεθοδίου άρχισε σταδιακά να κλονίζεται, πονούσαν τα πόδια του και έπασχε από βρογχικά, και άλλες παθήσεις που αντιμετωπίζει κάθε ηλικιωμένος. Συνέχισε όμως να προσφέρει το έργο του και ήθελε πάντα να βρήσκει στη Μονή. Στις αρχές του Δεκεμβρίου 2005, εγώ αποφάσισα να ταξιδεύσω στη Γερμανία, για να επισκεφθώ την κόρη μου και τα εγγόνια μου. Πριν φύγω συναντήθηκα με τον Μεθόδιο στη Μονή, και του ανακοίνωσα το ταξίδι που θα έκανα.

Τότε ο Μεθόδιος αποχαιρετώντας με, σήκωσε τα χέρια του και μου έδειξε τον ουρανό. Εγώ τον μάλωσα λέγοντας του: <<...θα ζήσης πολύ ακόμη...>> και έτσι αποχαιρετηθήκαμε. Στις 4 Δεκεμβρίου του τηλεφώνησα, ήταν στο κρεβάτι του, και μου είπε -...δεν νιώθω καλά, να αφήσεις το νούμερο του τηλεφώνου στον Τιμόθεο, διότι εγώ δεν μπορώ πλέον να σηκωθώ.... Εγώ άφησα το νούμερο στον Πατέρα Τιμόθεο. Το πρωί της έκτης Δεκεμβρίου ο Μεθόδιος αισθανόταν κάπως καλά, ντήθηκε και μετέβηκε στην εκκλησία της Μονής και περίμενε κάποιον ιερέα να τον πάρει μαζί του, για να ιερουργήσουν σε κάποια άλλη εκκλησία. ...Καθότανε στο στασίδι και παρακολουθούσε την θεία λειτουργία. Ξαφνικά έπεσε από το στασίδι και πέφτοντας κάτω στο δάπεδο κτύπησε στο κεφάλι του. Όσπου να έλθουν οι γιατροί, ο Μεθόδιος είχε παραδώσει το πνεύμα του στον Κύριο.

Η χειρονομία του που μου είχε κάνει δείχνοντας τον ουρανό, βγήκε αληθινή. Στις 10 το πρωί την ημέρα του Αγίου Νικολάου (6 Δεκεμβρίου), κτύπησε το τηλέφωνο στη Γερμανία. Το σήκωσα. Ήταν ο Πατέρας Τιμόθεος από την Κέρκυρα, και μου είπε:

-... Άκου Γεράσιμε ο αδελφός σου κοιμήθηκε. Εγώ τα έχασα και δεν μπορούσα

να αρθρώσω λέξη. Απέναντι στον τοίχο είχα κρεμασμένη τη μορφή του Μεθοδίου και την κοιτούσα.....

Με τρεμάμενη φωνή το είπα στη γυναίκα μου η οποία ήταν δίπλα μου και παρακολουθούσε ανήσυχη. Σε λίγο ήλθε και η κόρη μου και όλοι μαζί κλαίγαμε. Την άλλη ημέρα μπήκαμε στο αεροπλάνο και μέσω Αθήνας φτάσαμε στην Κέρκυρα. Όταν πήγαμε στην Ιερά Μονή της Πλατυτέρας όπου μόνιαζε ο Ηγούμενος Μεθόδιος, αντικρίσαμε εκατοντάδες κόσμου που παραβρέθηκαν εκεί για να παρακολουθήσουν την νεκρώσιμη ακολουθία του.

Είχαν έρθει και αρκετοί από μακρινές περιοχές, οι οποίοι ήταν φίλοι και γνωστοί του Πατέρα Μεθοδίου. Τότε είδα τον Μητροπολίτη Νεκτάριο με τα μάτια του βουρκωμένα και οι Μοναχοί στεναχωρημένοι και περίλυποι με το κεφάλι τους κατεβασμένο. Εγώ με την γυναίκα μου και την κόρη μου, στεκόμασταν δίπλα στο φέρετρο κοιτάζοντας για τελευταία φορά τον άνθρωπο μας, που σε λίγο θα πετούσε για τη χώρα των Αγγέλων. Μετά τον κατέβασαν στον τάφο του , δίπλα στον τάφο του Μητροπολίτη Πολύκαρπου δίπλα στην είσοδο που βγαίνει στο μικρό νεκροταφείο.

Αιώνια σου η Μνήμη Πατέρα Μεθόδιε. Πάντα θα σε θυμόμαστε.
Αυτή ήταν η πορεία του Ηγούμενου Μεθοδίου Μεταλληγού στο πέρασμα του χρόνου. Αυτή ήταν η ιστορία από την γέννηση του μέχρι την ημέρα που αποδήμησε εις Κύριον στις 5-12-2005.

Στην φωτογραφία επάνω, απεικονίζεται ο εκλιπών Ιερομόναχος Πατέρας Μεθόδιος Μεταλληνός και είναι απο την Λιτανεία στην Κέρκυρα το έτος 2002. (η φωτογραφία προέρχεται απο τον κ. Γεράσιμο Μεταλληνό)

Υ/Γ,1:

Ο Ιερομόναχος Μεθόδιος Μεταλληνός υπηρέτησε στην αεροπορία με ειδικότητα στα ραντάρ. Ο Διοικητής του του έδωσε Βήμα και κάθε κυριακή κήρυττε τον Λόγο του Θεού. Συνολικά υπηρέτησε την εκκλησία από το 1957 έως το 2005. Στο Μοναστήρι της Ιεράς Μονής Πλατυτέρας από το 1967 έως το 2005. Ήταν ο μακροβιότερος Ηγούμενος της Μονής αυτής. Λίγο πριν κοιμηθεί ζήτησε την θέση του να την πάρει ο Ιερομόναχος Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Γεωργίου, λέγοντας - ...είναι μορφωμένος και η εκκλησία χρειάζεται ανθρώπους με μόρφωση.

Η επιθυμία του έγινε πραγματικότητα, καθότι οι Μοναχοί εξέλεξαν τον Τιμόθεο στην Ηγουμενία της Ιεράς Μονής Πλατυτέρας. Έτσι συνεχίζεται το έργο που άφησε ο Ηγούμενος Μεθόδιος Μεταλληνός. Ο Πατέρας Τιμόθεος χειροτονήθηκε Ιερέας και Αρχιμανδρίτης το έτος 2001 από τον Μητροπολίτη Τιμόθεο ο οποίος υπηρέτησε από το 1984 έως το 2002. Από το 2006 είναι Ηγούμενος στην Ιερά Μονή Πλατυτέρας της Κέρκυρας.

Υ/Γ, 2:

Το επίθετο Μεταλληνός λένε ότι προέρχεται από τα Μάταλα της Κρήτης, ακρωτήριο στο λιβυκό πέλαγος. Πρωτύτερα είχαν άλλο όνομα, αλλά το άλλαξαν όταν έφτασαν στα Μάταλα για να μη συλληφθούν από τους Τούρκους. Ο καρδιολόγος κύριος Ανδρέας Μεταλληνός μου είπε ότι η καταγωγή ήταν από την Κωνσταντινούπολη. Εγώ δεν γνωρίζω και έτσι δεν δίναμε πω ότι πράγματι έρχονται από την Πόλη. Ένας Μοναχός από τα Ιεροσόλυμα που ονομάζονταν Μεταλλινός, πριν 20 χρόνια, όταν ρωτήθηκε για το επίθετο του, απάντησε ότι: <<-...το Μεταλλινός η καταγωγή του είναι απο, τα Ιεροσόλυμα>>. Μπορεί να είναι και έτσι, δεν γνωρίζω.

Υ/Γ, 3:

*<<Από την Αγία Μαύρα (Λευκάδα) είχαν έρθει στην Κέρκυρα δύο Ιερομόναχοι, ο Χρύσανθος και ο Αγάπιος ήταν αδέρφια με το επώνυμο Συρόπουλος. Το έτος 1738 είχαν έλθει σε επαφή με τον Μέγα Πρωτόπαπα και του είπαν ότι θέλουν να αναγείρουν Ναό, ήλθαν σε επαφή με τον Ιωάννη Βούλγαρι ο οποίος έδωσε την άδεια στον Χρύσανθο Συρόπουλο να αρχίσει το έργο ανεγέρσεως της Ι.Μονής Πλατυτέρας. Τα δυο αδέρφια άρχισαν αμέσως και σε μια τριετία, το έργο τελείωσε. Το έτος 1743 πράγματι κατόπιν εντολής του Μέγα Πρωτόπαπα ο ιερομόναχος Αγάπιος Συρόπουλος συνάντησε τον αδελφό Χρύσανθο και του είπε ότι :- δύναται να αρχίσει το μεγάλο έργο με την ονομασία: **Υπεραγία Θεοτόκος Πλατυτέρας**>>. Ο Ναός τελείωσε σε μια τριετία κατά τα έτη 1743-1746, και αποτελούσε ένα από τα σεβασμιότερα προσκυνήματα της Κέρκυρας. Ο Κτήτωρ Χρύσανθος Συρόπουλος κοιμήθηκε στις 2-04-1774.*

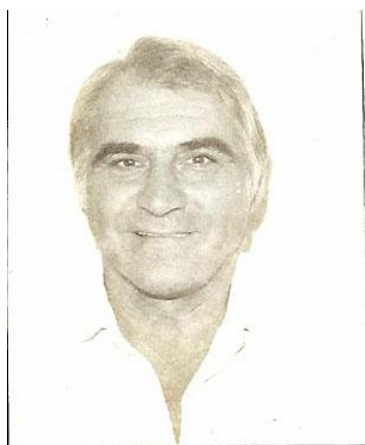
Λίγα πρόσθετα στοιχεία για τη Μονή Πλατυτέρας της Κέρκυρας.

Για την ίδρυση της Ιεράς Μονης Πλατυτέρας, ο κ. Γεράσιμος Μεταλληνός, σε γραπτό σημείωμα του μας πληροφορεί τα εξής:

<< Από την Λευκάδα ήλθαν δύο Ιερομόναχοι, οι οποίοι ήταν αδέρφια. Αυτοί ήταν ο Χρύσανθος και ο Αγάπιος Συρόπουλος. Απευθύνθηκαν στον Μέγα Πρωτοπαπά της Κέρκυρας Ιωάννη Βούλγαρι και του ζήτησαν την άδεια ιδρύσεως της Μονής. Ο Μέγας Πρωτοπαπάς, τους εξέδωσε την άδεια στις 26 Νοεμβρίου του έτους 1743, και απέστειλε τον αδελφό κατά σάρκα Αγάπιο Συρόπουλο στον Κτήτορα Χρύσανθο, αδελφό αυτού. Το έργο ετελείωσε σε μια τριετία, 1743-1746. Ο Μέγας Πρωτοπαπάς Ιωάννης Βούλγαρης επισκέφθηκε την αναγειρόμενη Μονή Πλατυτέρας και ευχαρίστησε τον Κτήτορα Χρύσανθο Συρόπουλο. Ο Κτήτωρ Χρύσανθος Συρόπουλος κοιμήθηκε στις 2-4-1774>>.

Αυτές τις πληροφορίες ο κ. Γεράσιμος Μεταλληνός τις έχει απο το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Καλλίνικου Μεταλλινού, (η της Ιεράς Μονής Πλατυτέρας έκδοσης 1954). Ο Αρχιμανδρίτης Καλλίνικος Μετάλλινος το 1954,είχε γράψει βιβλίο για την Ιστορία της Μονής Πλατυτέρας με στοιχεία απο το βιβλίο του κ. Κώστα Π. Θύμη Η ιερά μονή Υπεραγίας Θεοτόκου Πλατυτέρας Κέρκυρας, Κέρκυρα 2002.

Αυτό που μας κάνει εντύπωση είναι το έξιεις: Σε όλες τις εργασίες που υπάρχουν στο διαδίκτυο σχετικά με την Μονή Πλατυτέρας της Κέρκυρας, δεν αναφέρεται πουθενά το όνομα Αγάπιος, αναφέρουν μόνον τον Χρύσανθο. Συνεπώς, εδώ ο κ. Γεράσιμος Μεταλλινός, μας πρόσθετη ένα νέο στοιχείο, δηλαδή, σύμφωνα με τα γραφόμενα του Αρχιμανδρίτη Καλλίνικου Μεταλλινού, για την ίδρυση της Ιεράς Μονης, εργάστηκε και ο αδελφός του Χρύσανθου ο Αγάπιος. Κώστας Π. Θύμης, Η ιερά μονή Υπεραγίας Θεοτόκου Πλατυτέρας Κέρκυρας, Κέρκυρα 2002.

Γεράσιμος Μεταλληνός - Κέρκυρα 5-12-2015

Στη φωτογραφία κάτω βλέπετε τον τάφο του Κυβερνήτη της Ελλάδας Ιωάννη Καποδίστρια, η φωτο είναι απο την ιστοσελίδα <http://proskynitis.blogspot.de>

Πληροφορίες απο το διαδίκτυο για την Μονή Πλατυτέρας.

α. Συμεών Μασέλλος, μοναχός και ηγούμενος της Ι. Μονής Πλατυτέρας Κέρκυρας. Ο Ιωάννης σπούδασε τα πρώτα γράμματα στο Ρωμαιοκαθολικό μοναστήρι της Αγίας Ιουστίνης (SantaGiustina) στη Γαρίτσα της Κέρκυρας, όπου λειτουργούσε σχολείο των αριστοκρατικών οικογενειών του νησιού, και όπου έμαθε πολύ καλά τη Λατινική, την Ιταλική και τη Γαλλική γλώσσα.

Εν τούτοις η πνευματική του τροφοδοσία ήταν γνήσια ορθόδοξη κι αυτό οφείλεται στην κατήχηση και στοβίωμα που άντλησε από την Ιερά Μονή Πλατυτέρας[6]. Ο μοναχός και κατόπιν ηγούμενος Συμεών Μασέλλος, ήταν ο πρώτος του πνευματικός πατέρας από ηλικίας 12 ετών. Στην ιερατική αυτή φυσιογνωμία οφείλεται η σπορά του ορθόδοξου χριστιανικού λόγου στον νεαρό Ιωάννη, ο οποίος λόγος ρίζωσε και έδωσε πολλαπλάσιο καρπό σε όλη του τη βιωτή. Το 1792 σε ατύχημα με άλογο σώθηκε ως εκ θαύματος, το οποίο απέδωσε στην Παναγία την Πλατυτέρα και τους αγίους Τιμόθεο και Μαύρα, και ενίσχυσε την προς τον Θεό πίστη του.

Η οικογένεια Καποδίστρια ποικιλοτρόπως ενίσχυσε τη Μονή. Πολλές δωρεές είναι προσωπικές του Ιωάννουσταλμένες από τη Ρωσία. Στον κοιμητηριακό περίβολο της

Μονής σώζονται μεταξύ άλλων σπουδαίων προσωπικοτήτων οι τάφοι του ίδιου του Ιωάννου Καποδίστρια, του πατέρα του Αντωνίου – Μαρία και των αδελφών του Βιάρου και Αυγουστίνου.

β. Ανδρέας Ιδρωμένος, λόγιος ιερέας, δάσκαλος και ιστορικός συγγραφέας (Πάργα, 1764– Κέρκυρα, 27/1/1843) [7]. Μαθητής του ιερομονάχου Ακακίου Δεσύλλα χειροτονήθηκε ιερέας το 1791. Έδρασε στην Πάργα στο πλευρό των αγωνιζομένων κατά του Αλή πασά Σουλιωτών και υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής του Ρήγα Φεραίου. Πηγές: <https://www.academia.edu>

Μέχρι την ηλικία των δώδεκα ετών έλαβε τα πρώτα του γράμματα στα σχολεία της Κέρκυρας, ενώ ταυτόχρονα είχε και σαφή ορθόδοξη παιδεία, αφού ο Ιωάννης Καποδίστριας είχε καλλιεργηθεί στην Ορθόδοξη πίστη από τον μοναχό Συμεών στην Ιερά Μονή Πλατυτέρας, όπου σύχναζε από τη νεαρή του ηλικία. Πηγές: <http://www.kapodistrias.info/viografia>

Σύναξη της Παναγίας της Πλατυτέρας στην Κέρκυρα

Τύπος εορτής: Σταθερή.
Εορτάζει στις 15 Αυγούστου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Η Ιερά Μονή Πλατυτέρας Κερκύρας ιδρύθηκε το 1743 μ.Χ. από τον Λευκαδίτη Ιερομόναχο Χρύσανθο Συρόπουλο. Δύο χρόνια πριν είχε προηγηθεί αίτηση, από τον Μικέλη Άνθη ιδιοκτήτη του οικοπέδου, στο οποίο βρίσκεται σήμερα ο ναός, στον Μέγα Πρωτοπαπά Κερκύρας Ιωάννη Βούλγαρι, για ανέγερση ναού αφιερωμένου στην Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Το έτος 1746 με 1747 μ.Χ. ιδρύεται Μετόχι της Μονής αφιερωμένο στην Υπεραγία Θεοτόκο Ευαγγελίστρια, στο χωριό Ευρωπούλοι της Κέρκυρας.

Η Μονή σύντομα στελεχώθηκε από είκοσι μοναχούς και ανέπτυξε μία σημαντική λατρευτική, ποιμαντική και φιλανθρωπική δράση στην Κερκυραϊκή κοινωνία.

Την ευοίωνη εξέλιξη της Μονής ανέκοψε η πυρπόληση που

υπέστη από τους Γάλλους το 1798 μ.Χ. Λίγα χρόνια αργότερα η θαυματουργική εύρεση της προστάτιδος εικόνας της Μονής έδωσε δύναμη στους πατέρες να αγωνιστούν για την ανακαίνισή της. Το 1801 μ.Χ. εγκαινιάστηκε ο ναός από τον πρώτο Μητροπολίτη Κερκύρας, μετά την ανασύσταση του επισκοπικού θρόνου, Ιερόθεο Τσιγάλα ή Κιγάλα (1800 - 1813 μ.Χ.).

Ιδιαίτερες σχέσεις με τη Μονή, την οποία ποικιλοτρόπως ευεργέτησε, ανέπτυξε η οικογένεια Καποδίστρια και ο ίδιος ο Ιωάννης (πρώτος Κυβερνήτης του Νεοελληνικού Κράτους). Στη Μονή, μάλιστα, σώζονται πολλές δωρεές. Εκεί υπάρχουν οι τάφοι του Αντωνίου-Μαρία Καποδίστρια (πατέρα του Κυβερνήτη), του Αυγουστίνου Καποδίστρια (αδελφού του Κυβερνήτη) και του ίδιου του Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια.

Επίσης στη Μονή υπάρχουν οι τάφοι του ήρωα της Ελληνικής Επανάστασεως Φώτου Τζαβέλλα, του Ανδρέα Μουστοζύδη, άλλων επωνύμων προσώπων του 19ου αιώνα μ.Χ., των περισσότερων Μητροπολιτών Κερκύρας μετά την ανασύσταση του επισκοπικού θρόνου, και των περισσότερων αδελφών της Μονής.

Στη Μονή σώζονται ακόμη αξιόλογες εικόνες (του Γ. Κλόντζα, του Ι. Δαμασκηνού, του Θ. Πουλάκη, του Δ. Προσαλένδη, του Ν. Κουτούζη, του Ν. Καντούνη κ.ά.). Επίσης, φυλάσσονται δημιουργίες εκκλησιαστικής τέχνης μεγάλης καλλιτεχνικής αξίας.

Η Μονή από την ίδρυσή της και καθ' όλη την πορεία της στο χρόνο συνδέεται με τη γενικότερη τοπική ιστορία και φέρει πάνω της τα στίγματά της. Στις δύσκολες ιστορικές στιγμές και στις ανάγκες των ανθρώπων στάθηκε δίπλα και στήριξε αυτούς με το πολύπτυχο πνευματικό και υλικό έργο της.

Επιμέλεια και παρουσίαση: Θωμάς Στ. Γκίνης 5-12-2015

